

Termene procedurale

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters) Grecia

1 Care sunt tipurile de termene relevante pentru procedurile civile?

Termenele sunt perioadele în care trebuie desfășurată o acțiune sau care trebuie să treacă înainte de soluționarea unui caz sau de desfășurarea unei acțiuni. Introducerea termenelor are ca obiectiv îndeplinirea cu celeritate a actului de justiție și garantarea dreptului de a fi audiat. Termenele procedurale sunt acele termene a căror respectare sau nerespectare produce efecte procedurale. Acestea sunt clasificate în două categorii principale: 1) termene de ACȚIUNE - în care trebuie să fie îndeplinit un act procedural, de exemplu, exercitarea unei căi de atac [a se vedea articolul 318 alineatul (1) din CPC] și 2) termene de AȘTERTARE - care trebuie să expire pentru a putea fi îndeplinit actul procedural. Aceste termene, cum ar fi termenul de citare a persoanei chemate în judecată (a se vedea articolul 228 din CPC), sunt de obicei în beneficiul persoanelor chemate în judecată, întrucât acestea dispun de timp suficient pentru a se pregăti. Această clasificare este semnificativă, întrucât termenele pentru desfășurarea unei acțiuni pot fi prelungite prin acordul reciproc al părților, în timp ce termenele pregătitoare nu pot fi prelungite. Termenele pentru desfășurarea unei acțiuni expiră în ziua lucrătoare următoare în cazul în care data lor de expirare coincide cu o zi nelucrătoare legală, în timp ce termenele pregătitoare expiră chiar în ziua prevăzută, indiferent dacă aceasta este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare. Termenele procedurale importante prevăzute în Codul de procedură civilă (CPC) sunt, cu titlu orientativ, următoarele:

1. Termenul pentru citarea părților după introducerea unei acțiuni (șaizeci [60] de zile înainte de termenul de judecată, cu excepția cazului în care partea în cauză locuiește în străinătate sau în care domiciliul acesteia nu este cunoscut, în acest caz termenul fiind de nouăzeci [90] de zile înainte de termenul de judecată - a se vedea articolul 228 CPC).
2. Termenul pentru depunerea cererii de anulare a unei hotărâri (cincisprezece [15] zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii respective, dacă partea judecată în lipsă locuiește în Grecia, iar dacă locuiește în străinătate sau domiciliul acesteia este necunoscut termenul este de șaizeci [60] de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii - a se vedea articolul 503 din CPC).
3. Termenul pentru introducerea căilor de atac (treizeci [30] de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii definitive în cazul în care partea care a introdus calea de atac locuiește în Grecia, iar dacă locuiește în străinătate sau domiciliul acesteia este necunoscut termenul este de șaizeci [60] de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii definitive. În cazul în care hotărârea definitivă nu este notificată sau comunicată, termenul pentru introducerea căii de atac este de trei [3] ani de la data publicării hotărârii - a se vedea articolul 518 din CPC).
4. Termenul pentru redeschiderea unui dosar (șaizeci [60] de zile dacă partea care introduce acțiunea locuiește în Grecia, cu excepția cazului în care partea care introduce acțiunea locuiește în străinătate sau în care domiciliul acesteia este necunoscut, în acest caz termenul fiind de o sută douăzeci [120] de zile - a se vedea articolul 545 din CPC).
5. Termenul pentru introducerea recursului (treizeci [30] de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii în cazul în care partea care introduce calea de atac locuiește în Grecia, iar dacă locuiește în străinătate sau domiciliul acesteia este necunoscut termenul este de nouăzeci [90] de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii. În cazul în care hotărârea nu este notificată sau comunicată, termenul pentru introducerea recursului este de trei [3] ani de la data publicării hotărârii - a se vedea articolul 564 din

CPC).

CPC prevede și termene procedurale pentru alte proceduri, cum ar fi cele legate de chestiuni matrimoniale (divorț, anularea căsătoriei etc.), depunerea cererii de somație de plată și introducerea opoziției la cererea respectivă (a se vedea articolul 632 din CPC), litigiile legate de chirii, conflictele de muncă, adoptarea de măsuri provizorii, procedura de executare și introducerea opoziției la executare.

2 Lista diferitelor zile considerate zile nelucrătoare conform Regulamentului (CEE, Euratom) nr. 1182/71 din 3 iunie 1971.

În Grecia, zilele de sărbătoare legală sunt prevăzute prin Legea nr. 1157/1981, într-o listă neexhaustivă. Criteriul de stabilire a existenței unei zile de sărbătoare îl constituie lipsa oricăror tranzacții și, prin urmare, zilele de sărbătoare legală pentru anumite profesii sau servicii sunt lipsite de relevanță. Acestea pot fi zile de sărbătoare națională, religioasă sau de altă natură, chiar și de natură locală sau nepermanentă. Zilele de sărbătoare pentru serviciile publice sunt zile nelucrătoare. Următoarele sunt considerate zile de sărbătoare: 25 martie (sărbătoare națională), 28 octombrie (sărbătoare națională), Anul Nou, Epifania (6 ianuarie), Vinerea Mare, Sâmbăta Mare, 1 mai, 15 august, prima și a doua zi de Crăciun, Luni, Rusaliile, Lunea curată (prima zi din Post), Lunea Paștelui și toate duminicile.

3 Care sunt normele generale aplicabile termenelor în diferitele proceduri civile?

Articolele 144-151 din CPC se referă la termenele procedurale. În funcție de sursa care le determină durata, termenele sunt clasificate în termene legale (cele prevăzute prin lege, cum ar fi termenele pentru introducerea unei acțiuni), judecătorești (cele stabilite de către instanța care soluționează cauza, cum ar fi termenul pentru înfățișarea părților în persoană - a se vedea articolul 245 din CPC), suspensive (a căror nerespectare se pedepsește cu suspendarea audierii) și obligatorii (a căror nerespectare se pedepsește cu pierderea dreptului). Datele de la care curg și la care expiră termenele vor fi menționate mai jos. Un termen este întrerupt în cazul în care o parte decedează pe durata acestuia. În cazul în care notificarea sau comunicarea unui document a constituit punctul de început al termenului, noul termen curge de la data unei noi notificări sau comunicări către succesorii legali ai persoanei decedate. În cazul în care un alt eveniment a constituit punctul de început al termenului, noul termen curge de la data notificării sau comunicării declarației relevante persoanelor menționate anterior. Întreruperea unui proces în interiorul unui termen întrerupe termenul, iar noul termen curge de la data rejudecării. Perioada cuprinsă între 1 și 31 august nu se calculează pentru termene în vederea desfășurării uneia dintre acțiunile menționate la articolul 147 alineatul (7) din CPC. Printre acestea se numără termenele de introducere a unei acțiuni și termenele pentru introducerea opoziției.

Legea permite prelungirea unui termen nu numai cu acordul reciproc al părților, ci și cu consimțământul judecătorului. Atât termenele legale, cât și cele judecătorești fac obiectul unei prelungiri, existând restricția ca aceasta să nu aducă atingere drepturilor unor terți. Judecătorul nu este obligat să accepte cererea de prelungire a acordului, acesta putând fie să o aprobe în parte, fie să o respingă pe baza evaluării circumstanțelor, de la caz la caz. Aceasta înseamnă că părțile trebuie să prezinte motivele care justifică prelungirea. În cele din urmă, termenul poate fi redus prin hotărâre judecătorească, cu acordul părților. Toate termenele legale pot fi reduse, cu excepția termenelor de introducere a unei acțiuni.

4 Atunci când o anumită acțiune sau formalitate trebuie efectuată într-un anumit termen, care este momentul de la care începe să curgă termenul?

Termenul curge din ziua următoare datei la care a avut loc evenimentul declanșator (*a momento ad momentum*).

5 Data de la care începe să curgă termenul poate fi afectată sau modificată ca urmare a metodei de transmitere ori de notificare sau

comunicare a actelor (notificare personală prin agent procedural sau prin poștă)?

Codul de procedură civilă nu prevede prelungirea sau reducerea termenului în cazul în care documentele sunt transmise sau trimise prin poștă sau printr-un alt tip de serviciu de transport

6 În cazul în care termenul este declanșant de producerea unui eveniment, ziua în care evenimentul a avut loc se ia în considerare la calcularea termenului?

Ziua în care a avut loc evenimentul declanșator poate fi inclusă numai în cazul în care acest lucru este prevăzut în mod expres prin lege, în hotărârea judecătorească sau în contract. Dispoziția conform căreia un anumit termen începe să curgă de la data notificării sau comunicării nu constituie un astfel de caz. Prin urmare, termenele esențiale pentru obținerea de măsuri reparatorii, precum și cele de apel, de recurs sau de opoziție curg din ziua următoare datei de notificare sau comunicare ori de publicare a hotărârii. Însă, atunci când termenul este prevăzut a curge de la o anumită dată, fiecare zi este luată în considerare la efectuarea calculului. Atunci când evenimentul declanșator este notificarea sau comunicarea, orice altă modalitate de înștiințare cu privire la conținutul documentului care urmează să fie notificat sau comunicat este irelevantă pentru calcularea termenului.

7 Atunci când termenul este exprimat în zile, numărul de zile indicat include zilele calendaristice sau zilele lucrătoare?

Este irelevant dacă există sărbători printre acestea. Zilele lucrătoare sunt luate în calcul numai în cazul în care acest lucru este prevăzut în mod explicit (cum ar fi cazul termenului de apel împotriva unei somații de plată).

8 În ce situații termenul este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

În mod similar, în cazul în care termenul este exprimat în luni sau în ani, este irelevant dacă există sărbători sau nu în cadrul acestora, cu excepția cazului în care legea prevede în mod explicit că termenul se referă la zilele lucrătoare.

9 Când expiră termenul dacă este exprimat în săptămâni, luni sau ani?

În cazul în care termenul este exprimat în ani, acesta expiră atunci când a trecut data aferentă ultimului an. Este de precizat faptul că este irelevant pentru calcul dacă termenul cuprinde un an bisect.

În cazul în care termenul este exprimat în luni, acesta expiră la încheierea zilei din ultima lună care corespunde datei de început a acesteia. În cazul în care nu există o astfel de corespondență, se utilizează ultima zi a lunii. Este de precizat că numărul zilelor din fiecare lună este irelevant.

Termenul de o jumătate de an corespunde termenului de șase (6) luni, iar termenul de o jumătate de lună corespunde termenului de cincisprezece (15) zile.

În cazul în care termenul este exprimat în săptămâni, acesta expiră la încheierea zilei aferente din săptămână care corespunde datei de început a acesteia, și anume, în cazul în care evenimentul a avut loc luni, termenul săptămânal expiră în următoarea zi de luni.

10 Dacă termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare națională sau într-o zi nelucrătoare, este acesta prelungit până în prima zi lucrătoare următoare?

În cazul în care termenul expiră într-o sâmbătă, într-o duminică, într-o zi de sărbătoare legală sau într-o zi nelucrătoare, acesta este prelungit până în următoarea zi lucrătoare.

11 Există condiții în care termenele sunt prelungite? În ce condiții se acordă aceste prelungiri?

Legea permite prelungirea unui termen nu numai cu acordul reciproc al părților, ci și cu consimțământul judecătorului. Atât termenele legale, cât și cele judecătorești fac obiectul unei prelungiri, existând restricția ca aceasta să nu aducă atingere drepturilor unor terți. Judecătorul nu este obligat să accepte cererea de prelungire a acordului, acesta putând fie să o aprobe în parte, fie să o respingă pe baza evaluării circumstanțelor, de la caz la caz.

12 Există termene pentru introducerea căilor de atac?

1. Termenul pentru depunerea cererii de anulare a unei hotărâri [cincisprezece [15] zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii respective, dacă partea judecată în lipsă locuiește în Grecia, iar dacă locuiește în străinătate sau domiciliul acesteia nu este cunoscut, termenul este de șaizeci [60] de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii - a se vedea articolul 503 din CPC).
2. Termenul pentru introducerea apelului este prevăzut la articolul 518 alineatul (1) din CPC. În cazul în care apelantul își are reședința în Grecia, un astfel de termen este de treizeci (30) de zile, iar dacă care acesta are reședința în străinătate sau domiciliul său este necunoscut, acesta este de șaizeci (60) de zile. Termenul de șaizeci (60) de zile nu vizează persoanele care au reședința temporară în străinătate (în scopuri de turism recreativ, o absență de câteva zile pentru un anumit scop), dar are o anumită durată care este legată de activitatea profesională sau de starea civilă a acestora.
3. Termenul pentru redeschiderea unui dosar (șăizeci [60] de zile dacă partea care introduce acțiunea locuiește în Grecia, cu excepția cazului în care partea care introduce acțiunea locuiește în străinătate sau în care domiciliul acesteia este necunoscut, în acest caz termenul fiind de o sută douăzeci [120] de zile - a se vedea articolul 545 din CPC).
4. Termenul pentru introducerea recursului (treizeci [30] de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii în cazul în care partea care introduce calea de atac locuiește în Grecia, iar dacă locuiește în străinătate sau domiciliul acesteia este necunoscut termenul este de nouăzeci [90] de zile de la notificarea sau comunicarea hotărârii. În cazul în care hotărârea nu este notificată sau comunicată, termenul pentru introducerea recursului este de trei [3] ani de la data publicării hotărârii - a se vedea articolul 564 din CPC).

13 Pot instanțele să modifice termenele, în special termenele de înfățișare în instanță sau să stabilească o dată specială pentru înfățișare?

Cererea de protecție judiciară, în temeiul legislației elene, se referă, indiferent de natura litigiului, la protecția judiciară permanentă și la protecția judiciară provizorie. Cauzele în care, având în vedere urgența chestiunii, sau în scopul de a preveni un pericol iminent, instanțele pot dispune măsuri pentru a stabili sau a proteja un drept, ori pentru a reglementa o situație, precum și reformarea sau abrogarea acestora, sunt soluționate în cadrul unor proceduri de adoptare a unor măsuri provizorii (în temeiul articolelor 682-738 din CPC). Având în vedere urgența acestor cauze, judecătorul, acționând în vederea asigurării unei soluții rapide, și ținând seama de dreptul părților de a fi audiate, dispune de competența de a stabili data și locul audierii cererii de dispunere a măsurilor provizorii. Astfel, judecătorul are libertatea de a alege metoda de emitere a unei citații și termenul de înfățișare, chiar și în cazul persoanelor care își au reședința în străinătate sau al căror domiciliu este necunoscut. Audierea poate fi stabilită, de asemenea, într-o zi de duminică ori de sărbătoare legală. Termenele menționate anterior sunt valabile pentru toate procedurile civile, în afară de măsurile provizorii, fără să fie prevăzută extinderea acestora.

14 Când un act destinat unei părți care își are reședința într-un loc în care ar putea beneficia de o prelungire a termenului este notificat într-un loc unde persoanele nu beneficiază de o astfel de prelungire, persoana destinatară pierde beneficiul extinderii termenului?

Nu există o astfel de dispoziție în legislația elenă.

15 Care sunt consecințele nerespectării termenelor?

Nerespectarea termenelor referitoare la o acțiune judiciară nu produce efecte procedurale. Depășirea termenului de introducere a unei acțiuni împotriva unor acte ale părților atrage după sine pierderea dreptului, iar în cazul termenelor de așteptare, se produc și alte tipuri de consecințe, precum inadmisibilitatea audierii [a se vedea articolul 271 alineatul (1) din CPC].

16 Dacă termenul expiră, care sunt căile de atac la care pot apela persoanele care nu au respectat termenele, respectiv părțile aflate în culpă?

Restitutio in integrum este o cale de atac prevăzute prin Constituție, prin intermediul căruia, dacă o parte, fie din motive de forță majoră, fie din cauza intenției frauduloase a celeilalte părți, nu a respectat un termen, aceasta are dreptul să introducă o acțiune pentru a i se readuce situația la statu-quo-ul existent înainte de expirarea termenului.

Însă, în mod excepțional, o astfel de cerere nu poate fi introdusă dacă se bazează pe (a) o eroare a avocatului autorizat sau a reprezentantului legal al solicitantului, (b) pe fapte pe care judecătorul le-a examinat atunci când a audiat cererea de prelungire sau de prorogare a unui termen pentru aprobarea prelungirii sau prorogării în cauză. În cerere trebuie să fie indicate motivele pentru care nu a fost respectat termenul, dovezile care atestă veridicitatea și actul neîndeplinit, sau să fie precizat faptul actul respectiv a fost îndeplinit. Cererea de introducere a unei acțiuni *restitutio in integrum* trebuie să fie examinată în termen de treizeci (30) de zile de la data la care a fost îndepărtat obstacolul care constituie un caz de forță majoră sau la care este notificată intenția frauduloasă, cu condiția să nu se aplice un nou termen dacă, din orice motiv, nu se respectă termenul menționat anterior (a se vedea articolele 152-158 din CPC).

Însă, în mod excepțional, o astfel de cerere nu poate fi introdusă dacă se bazează pe (a) o eroare a avocatului autorizat sau a reprezentantului legal al solicitantului, (b) pe fapte pe care judecătorul le-a examinat atunci când a audiat cererea de prelungire sau de prorogare a unui termen pentru aprobarea prelungirii sau prorogării în cauză. În cerere trebuie să fie indicate motivele pentru care nu a fost respectat termenul, dovezile care atestă veridicitatea și actul neîndeplinit, sau să fie precizat faptul actul respectiv a fost îndeplinit. Cererea de introducere a unei acțiuni *restitutio in integrum* trebuie să fie examinată în termen de treizeci (30) de zile de la data la care a fost îndepărtat obstacolul care constituie un caz de forță majoră sau la care este notificată intenția frauduloasă, cu condiția să nu se aplice un nou termen dacă, din orice motiv, nu se respectă termenul menționat anterior (a se vedea articolele 152-158 din CPC).

Ultima actualizare: 20/06/2018

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.